

af sine Formodninger om andres Hensigter eller domme andre efter disse Hensigter, som han dog endnu ikke kan lægge klart for Dagen, at vi have. Det ærede Medlem mente, at vi nu være komne til det Standpunkt, at vi erklærede Parlamentarismen for død. Men i Virkeligheden tror jeg, han skal vende sig til den anden Side. Inden han ved et Ord af det, staar han med det ærede Medlem under Armen, som netop har udtalt de bevingede Ord om, at Parlamentarismen var død. Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) var nær ved allerede nu at tage det ærede Medlem fra Ringløbing under Armen, idet han først sagde, at han vilde stemme mod Finansloven. Men han rettede sig; endnu er han ikke kommet saa vidt, at han stemmer imod, endnu er han ikke kommet videre end til at sige: Stemmer ikke. Men det varer næppe længe, inden de to ærede Medlemmer, det ærede Medlem, som særlig optræder som Parlamentarismens Talsmand og hæver dens Krav, og det ærede Medlem, som har erklæret den for død, gaa med hinanden under Armen. Ellers vil jeg blot sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Langeland, der optraadte som Hilde i „Bygmester Solnæs“. Han sagde til det ærede Medlem fra Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen): Op med Kongeriget! Denne Hilde har imidlertid en sær Grundsetning, og det er den, at det dejligste i Verden, det er Luftslotte. Det vil hun gerne have Bygmester Solnæs til at bygge; han gaar i Fælden i Stykket. Men jeg haaber, vi ikke her lade os lokke i nogen Fælde, for vi ere ikke komne videre fra vor Side end, at vi kunne være med til at bygge Kirker og Hjem for Mennesker. Luftslottene maa det ærede Medlem fra Langeland beholde.

J. C. Christensen: Maa jeg til den ærede Ordfører sige, at jeg dommer ikke den ærede Ordfører eller hans Partis hele store Flertal efter den Formening, jeg har om deres Hensigter, men jeg dommer dem meget mere efter deres egne Ord, thi de have særlig i Aar baade her paa Rigsdagen og ude i Landet ikke en men mange Gange udtalt, at de ville give dette Ministerium en Finanslov, og det er, som jeg ogsaa før sagde, kun ganske faa Dage siden, at vi her oven over i det andet Ting hørte en Meningsfælle af den ærede Ordfører, Ordføreren for de moderate deroppe, netop sige det samme. Hvad angaar Finansloven i Aar, sagde det ærede Medlem der oppe, at Banfeligheden ikke ligger i, at Ministeriet sidder her, men i andre Ting, som han nærmere uoviklede. I sit første Foredrag udtalte den ærede

fungerende Ordfører jo ogsaa noget lignende. Han sagde, at Vilskaarene for en Finanslov var, at han og hans Meningsfæller enedes med det andet Ting om en fælles Opfattelse af de foreløbige Love. Men dette er slet ikke nok for os, thi alene det, at det ærede Medlem sammen med Flertallet er enig i, at det nuværende Ministerium maa blive fiddende, vil aldeles sikkert føre til, at hvis det ikke ad Aare lykkes for Flertallet at faa en Finanslov bevilget til dette Ministerium, vil samme Spil blive gentaget igen med Grundlovbrud og Provisorier, maaste endogsaa i højere Grad end nu, og det vil det, fordi vi saa savne den Garanti, som er den eneste virkelige Garanti, man kan faa her i Landet, nemlig at Systemet har tabt, har vist sig umuligt. Endvidere sagde den ærede Ordfører, at jeg vilde bebrejde ham og hans Meningsfæller de Ord, at Parlamentarismen er død. Ja, det vil jeg i det Øjeblik, de gaa hen og bevilge en Finanslov. Det forundrer mig saa, at det ærede Medlem, naar han sagde saaledes til mig og mente, at det var galt, at jeg kom med denne Bebrejdelse, saa ikke aabent og ligefrem erkendte, at han stod paa samme Grundvold, som Venstre stod paa i tidligere Tid, altsaa at vi kæmpe for, at Parlamentarismen kan komme frem. Det undlod den ærede Ordfører meget omhyggeligt at komme ind paa. Derimod kom han ind paa en Henvisning til det ærede Medlem for Langeland (Brandes), som i sin Tid havde givet sin Tilslutning til den daværende Ordførers Udtalelser om Parlamentarismen, der var død. Jeg ved imidlertid ikke bedre, end at denne Udtalelse blev fremført ikke alene paa det ærede Medlem fra Langelands Vegne, men paa hele det den Gang store Flertals Vegne, ogsaa paa det ærede Medlems Vegne, som nu er Ordfører; i alt Fald ved jeg ikke noget af, at den ærede fungerende Ordfører den Gang tog Afstand derfra. Vi bebrejdede Flertallet den Gang, at det lod saadanne Udtalelser komme frem; og den Gang tog Afstand fra Parlamentarismen, og vi gøre det samme endnu. Det kunde interessere mig, om den ærede Ordfører her vilde staa frem og erklære, at han endnu staar paa det Standpunkt, at han kæmper for Parlamentarismen her i Landet, og at han endnu staar paa det samme Standpunkt, som Venstre i sin Tid stod paa, at dette Ministerium og Finansloven mødes ikke mere. Det skulde interessere mig meget. Saa længe den ærede Ordfører ikke gør det; maa han ikke staa frem og holde Taler om, at vi domme ham efter en Formodning om de Hensigter han har, thi da dommer jeg ham ikke der efter, men efter hans egne Ord.